

Cronologia del projecte del Museu del Clima i de la Ciència de Lleida

2008 – any previst d'inauguració

2008 – convocatòria i adjudicació del concurs de 39 idees per redactar el projecte del Museu de la Ciència, el Medi Ambient i el Clima.

2010, juliol – enderrocament de l'antiga residència de suboficials (Dinamic Construxi Futura, SLU)

2010 – adjudicació de la primera fase d'obres per 1,9 M € -la construcció de l'estructura de formigó- que queden aturades durant més de 3 anys i mig, al llarg dels quals el projecte es modifica diverses vegades.

2014, novembre – aprovació del projecte bàsic d'execució i integració urbana i mediambiental dels espais exteriors que envolten el Museu

2015, març – segona fase d'obres del Museu (Romero Polo, 215.864 € i MJ Gruas, 207.757 €)

2017, 21 de juny – inauguració oficial. L'arquitecte explica que es trigarà entre 5 i 7 anys a veure i valorar l'espai en la seua plenitud.

Tercera fase d'obres pendent, no hi ha projecte ni pressupost, però es calcula que costaria uns 1,5 M € més.

#DIÀLEG INFINIT_Horaris aproximats

19.00 h – Inici

19.10 h – Accions 1

19.30 h – Pic + accions 2

20.00 h – Pic

20.10 h – Posta de sol + accions 3

20.30 h – Pic

21.00 h – Pi pic

21.10 h – Debat

22.00 h – Party Rave Full!

Direcció: Arnau Millà

Dramatúrgia: Maria Capell

Disseny escènic: Maria Monseny

Il·luminació: Miquel Àngel Arbizu

Interpretació: Col·lectiu Free't (Joan Sancho i Maria Berengué, violins; Rafael Esteve, contrabaix; Miquel Salla, electrònica; Genís Bagés, percussió; Maria Mora, Alba Vicario i Laia Roset, interpretació dansa; Miquel Àngel Marín, clarinet; Montse Piqué, veu; Oriol Planes i Montserrat Trepà, interpretació actoral) i **Cor Euridice** (direcció: Dolors Ricart; veus: Laia Noguera, Aina Viles, Marta Gelonch, Laia Cabau, Carme Palau, Núria Bresolí, Núria Vallés, Noemí León, Nerea Català, Romina León, Montserrat Carbonell i M. Cristina Pascual)

cfreet.com / coreuridice.blogspot.com

LaTemporada

FET A LLEIDA

Diàleg infinit

COL·LECTIU FREE'T I COR EURIDICE

Dissabte, 6 abril 2019 – 19 h

Museu del Clima i la Ciència de Lleida

latemporadalleida.cat

Ajuntament de Lleida

Diàleg infinit

Els artistes que poden crear en comú són aquells que treballen amb el cor i el cap. En ells, la imaginació es troba en el seu psiquisme. La idea de llibertat es transformarà en una noció nova gràcies a la imaginació sense reserves i les seues formes de realització espiritual. L'univers és infinit però mesurable. La imaginació pura es pot realitzar. És viable.

Ives Klein

Després de deu anys de l'inici de les obres del Museu del Clima i de la Ciència de Lleida s'han generat les condicions perquè els temps s'activi i puguem interaccionar-hi.

Lleida, capital mundial del clima continental extrem. Un museu per qüestionar la mil·lenària història de Catalunya, de clima benèfic i mediterrani.

Lleida, la ciutat que els dies de boira té la temperatura màxima més Baixa del món només superada per Moscou i Chicago. Campions mercurials del clima.

50.000 m². 24 plantes trepadores (glicines) en una pèrgola de 900 m². Un mirador elevat de 360° damunt una muralla de grans pedres. Un espai tancat amb una xarxa per fer volar drons amb seguretat. Diluir la idea d'un edifici-museu com diluir la idea d'un edifici-partitura: qui estructura el museu com qui estructura la música d'acció és el pas del temps.

Les persones visitants experimentaran la dissolució dels límits entre edifici i espai públic, entre obra d'art i espai comunitari de socialització. 30 accionador@s. Una estructura de formigó fecundada per la imaginació pura.

Col·lectiu Free't i Cor Euridice

Des de la cara Nord de l'altiplà de Gardeny i mirant d'Oest a Est, l'horitzó és serè i ben il·luminat, sobretot els dies que bufa Ponent, un vent constant, sec i càlid que acarona la pell. És un aire net que ve de les de la Franja i que, en aquests dies, amb el sol del matí, es fa visible. Al Nord i més a prop tenim els Pirineus i si girem cap a l'Est l'aproximació i el diàleg amb el turó de la Seu es farà present.

Gardeny és un turó que a 30 m sobre la ciutat i el riu permet gaudir de diferents horitzons. Enmig de l'aridesa de la gran esplanada i en primer terme, una primera bassa d'aigua i un bosc de màstils ens acull, entrant en una nova escala més propera a l'home. Una gran plaça que sis metres més avall funciona com a intercanviador entre escales i programes, se'ns presenta com "la porta" del Museu.

Una mica més enllà i amb la Seu al fons, notem com l'aire refresca, noves olors apareixen i un petit penya-segat ens descobreix el bosc, els ocells, l'aigua...

L'oasi. En moviment circular i concèntric canviem gradualment de cota; arrecerats del vent de Ponent i acollits pel nou espai podem entrar-hi o bé seguir per l'exterior. Creuem per una de les quatre cantonades, tot descobrint definitivament i, enmig de les copes dels arbres, un canvi de temperatura, de sons, d'olors i de colors... Una nova atmòsfera ens embolcalla, i entre llums i ombres ens adonem que el so de l'aigua fa un estona que ens acompanya. Baixant per una escalinata -o per unes rampes d'estructura palafítica-, arribem a una tercera esplanada, on tornem a notar una lleugera brisa de ponent que fa parlar la vegetació que ens envolta. Enmig una bassa o dipòsit que acumula la pluja i és font de vida (sabaters, capgrossos, granotes). Tot gaudint d'un passeig hem arribat a La Mariola, i ens creuem amb altres persones del barri que utilitzen aquests espais per anar al nou Museu que avui s'inaugura... Potser un altre dia tornen a visitar les sales interiors, però segur que molt sovint pararan per aquests espais tot passejant, per prendre quelcom a la cafeteria o tan sols per sentir

el soroll de l'aigua, dels ocells i gaudir de la transició fins a l'Altiplà. El coneixement acumulat pels homes al llarg dels segles, ens mostra com seguir aquells principis d'aprofitar o protegir-nos dels elements de la natura per aconseguir espais habitables, intentant passar dels cicles oberts propis del sistema actual als cicles tancats propis de la biosfera. La proposta es genera a partir de la interpretació del límit entre dos situacions naturals antagòniques:

- L'altiplà a quatre vents assolellat i sec
- La fondalada Nord, ombrívola i humida
- La interacció amb el programa del nou Museu permet articular la transició entre les parts, tot gaudint de sensacions i continguts mediambientals i climàtics diversos, desdibuixant els límits entre interior i exterior, entre espai públic i museu, entre secà i regadiu. Amb projecció perquè tot tingui un sentit en un sistema format per un entramat inseparable entre la natura i les trames de l'existència. Identificant l'especificitat del lloc com a arquitectura genuïna. Resseguint i remirant una anàlisi que en si mateixa ja és projecte i que en definitiva es limita a mesurar la condició natural. I enfocant l'inici d'un procés amb una actitud en què l'ésser humà, a partir del Museu del medi ambient i el clima, es presenta com una espècie animal que intenta interaccionar amb el medi més que imposar-s'hi.

Aquest text es troba al web tonigirones.com/ca/clima com a presentació del projecte, amb algunes il·lustracions i plànols.